

Anotácie obhájených záverečných prác

Radka Kubaliaková

Viliam Zajíček

Ondrej Kurek

HOTEL V KONTEXTE MESTSKÉHO PROSTREDIA

Ing. arch. Radka Kubaliaková, PhD.

Výskum hotela v kontexte mestského prostredia sa zameriava na interakciu polohy hotela s funkciou a formou v zmysle optimalizácie aspektov podporujúcich mestskosť hotela v centrálnej mestskej zóne. Snaží sa zachytiť a pochopiť rôznorodosť hraníc hotelovej intimity a verejnej priepustnosti, ktorá je pre život mesta kľúčová. Hlavnou otázkou výskumu je, ako môže hotelové zariadenie ovplyvniť udržateľnosť priestoru a jeho „život“, a naopak, ako potenciál miesta a funkčný verejný priestor ovplyvnia mestotvornosť hotela. Cieľom dizertačnej práce je interpretácia vzťahu mestských hotelov k mestskému prostrediu a definovanie hlavných dôsledkov, ktoré zo vzťahu medzi hotelom a mestom vyplývajú. Pasportizácia hotelov v kontexte mestského prostredia prebehla vo dvoch formách, v ktorých sa hodnotili architektonické a sociálne aspekty jednotlivých mestských hotelov v nadväznosti na prislúchajúci verejný priestor. Záverečné analýzy ukázali existenciu významných súvislostí medzi typom urbanistickej štruktúry (polohou), funkciou a meraním aktívnych hraničných línií (funkciou a formou) vo vzťahu k urbánnemu kontextu mestského prostredia a priniesli námet na metodiku hodnotenia urbanistického začlenenia mestských hotelov do mestského prostredia. Práca poskytuje spracovaný teoretický základ, pasportizáciu slovenských a zahraničných prípadových štúdií mestských hotelov, ako aj výsledky výskumu, prezentované celkovým vyhodnotením, rozvojovými možnosťami a formuláciou determinantov, ktoré ovplyvňujú mestotvornosť v rámci rôznych štruktúr mesta.

Dizertačná práca na Fakulte architektúry a dizajnu STU v Bratislave bola obhájená v študijnom programe Architektúra.

VIRTUÁLNA REALITA AKO NÁSTROJ PERFORMATÍVNEHO MODELU

Ing. arch. Viliam Zajíček, PhD.

Nové technológie menia spôsob uvažovania o architektúre a priestore a postupne sa stávajú bežnou praxou. Čoraz častejšie sa využívajú pri simulácii, generatívnych procesoch či pri fabrikácii s cieľom zlepšenia vlastností navrhovaného priestoru. V rámci výpočtového navrhovania sa stretávame s pojmom performatívne modelovanie. Tento prístup dovoľuje presnejšie uchopenie komplexných problémov a ich riešení pomocou simulácií či generatívnych procesov už počas tvorby. Nedávny pokrok v technológii virtuálnej reality umožňuje preniesť sa do neexistujúcich priestorov či svetov a sprostredkovať tak navrhovaný alebo už nejestvujúci priestor. Práca skúma použitie tohto nástroja v rámci performatívneho modelovania. Zaoberá sa pritom skúmaním vplyvu priestoru na vnímanie užívateľa ako formy performatívnosti priestoru. Zisťuje možnosti záznamu, spracovania dát a predikcie vnímania priestoru ako súčasti spätnej väzby v rámci performatívneho modelu. Zároveň overuje možnosti použitia strojového učenia ako nástroja spracovania komplexných dát vnímania priestoru užívateľom. Vo forme predikcie tak skúma použitie týchto metód ako nástroja evaluácie navrhovaného priestoru.

Dizertačná práca na Fakulte architektúry a dizajnu STU v Bratislave bola obhájená v študijnom programe Architektúra.

PROCESÍVNY POHYB V ARCHITEKTÚRE

Ing. arch. Mgr. art. Ondrej Kurek, PhD.

Pohyb v architektúre bol a je frekventovaným a často skloňovaným pojmom v rámci architektonickej teórie aj praxe. Pritom nehybnosť je v architektúre zakódovaná už od čias Vitruvia. Touto prácou sa pokúsime vysvetliť tento paradox medzi základnými postulátmi architektúry a tendenciami, ktoré viedli k súčasnému chápaniu architektúry ako systému tokov informácií a ľudí. Zároveň sa v rámci slovenského kontextu budeme usilovať prispieť k vytvoreniu jasnejšieho obrazu o tejto téme. Preto sa predkladaná dizertačná práca v prvej časti zameriava na vysvetlenie kontextu uvažovania o pohybe v rámci stabilnej architektonickej formy. Opisuje vývoj tejto témy v histórii umenia a architektúry až po súčasnosť. Zo získaných údajov potom abstrahuje determinanty, nástroje, ktoré sa použili na integráciu pohybu do architektúry. Tieto determinanty dávame do vzájomného súvisu aj do historického kontextu. V závere tejto časti práce definujeme jednotlivé druhy pohybu, ktoré sme identifikovali, a zoraďujeme ich do tabuľky podľa prehľadného delenia. Nosnou témou druhej časti práce je analýza procesívneho pohybu, jedného z druhov pohybu v architektúre, ktorý pracuje s pohybom nie vo význame dynamiky formy, ale vo význame dynamiky samotného vnímateľa v rámci stabilnej architektúry. Tento druh pohybu považujeme za najkomplexnejší zapájaním vnímateľa všetkými jeho zmyslami. Procesívny pohyb opisujeme v historickom a teoretickom kontexte a zistenia dokladáme príkladmi realizácií. Dúfame, že obsah našej práce preukáže, že procesívna architektúra má stále miesto v súčasnej architektúre a môže byť odpoveďou na viaceré súčasné výzvy architektúry.

Dizertačná práca na Fakulte architektúry a dizajnu STU v Bratislave bola obhájená v študijnom programe Architektúra.